

Wonen in een convivium: spiritueel maar niet sektarisch

SAMEN ETEN IS OOK BELANGRIJK. 'DAT IS WEL CHILL, VIND IK, DAT ER ALTIJD IEMAND IS OM MEE TE PRATEN.'
FOTO REYER BOXEM

studentenhuisvesting – reportage – Het wonen in een christelijke studentengemeenschap is in trek. Ieder jaar zijn er plaatsen te kort in de convivia. Een kijkje in een voormalig klooster in Groningen.

Van GERRIT-JAN KLEINJAN, REDACTIE ONDERWIJS & OPVOEDING

Met trage slagen laat de kerkklok de Groningers weten dat het twaalf uur is. Het voormalige klooster bij het Noorderplantsoen mag dan al jaren geleden verbouwd zijn tot studentenhuus, de gebrandschilderde ramen, een ingemetseld gevelkruis en een kerktoren laten nog altijd zien dat dit bakstenen complex niet zomaar een gebouw is. Student Jeroen van Oord (23) loopt door de gang richting de woonkamer. Hij gebaart naar links en rechts waar hij en zijn huisgenoten slapen en studeren. "Dit zijn de kamertjes waar vroeger de broeders woonden", zegt hij. Samen met zeven anderen woont hij in een convivium, een christelijke leefgemeenschap voor studenten.

In de woonkamer neemt hij plaats bij huisgenoten Esther Hulzebosch (20) en Timon Beeftink (21). Zij zijn de enige bewoners die op de drempel van de zomervakantie nog thuis zijn. Alle drie komen ze uit christelijke gezinnen en heel bewust hebben ze gekozen voor deze leefgemeenschap. Hier krijgt hun spirituele ontwikkeling de ruimte, zeggen ze. Hulzebosch: "Ik heb een jaar in Amerika gestudeerd. Daar was ik best alleen in mijn geloof. Ik merkte dat het minder werd." Beeftink - overhemd, haren in een vette mat, suède veterschoenen - knikt: "Soms als we vroeg wakker zijn, beginnen we met een stuk uit de Bijbel. Dat is nice." De andere schieten in de lach. "Zo vaak ben jij anders niet vroeg wakker", zegt Hulzebosch spottend.

Het wonen in een christelijke studentengemeenschap is in trek. Ieder jaar kloppen bij de christelijke stichting Ruimzicht, die dit soort studentenhuizen in Groningen, Utrecht en Amsterdam beheert, meer jongeren aan dan de enkele tientallen die in totaal kunnen worden gehuisvest. Mede door de fraaie centrale locaties van de huizen, de zachte huurprijs en het nijpende tekort aan studentenkamers in de universiteitssteden moet de stichting vaak nee verkopen. Deze zomer viert Ruimzicht dat ze al 150 jaar onderdak biedt aan studenten. Vroeger alleen aan theologie-studenten, tegenwoordig is iedere student met een spirituele interesse welkom.

Wie woont in een convivium onderwerpt zich aan een aantal regels, vertellen de drie. Zo wordt van de bewoners verwacht dat ze elke week naar een bezinningsavond komen, die begint in de inpandige kapel. "Soms praten we dan over de vraag of de mens een vrije wil heeft of over het kwaad in de wereld", zegt Beeftink. "Niet dat we daar dan uitkomen, overigens." Van Oord: "Het is niet altijd zo serieus, we sporten ook samen of doen op zo'n avond een spel."

Bevoorrecht

Samen eten is ook belangrijk, zegt Van Oord. "Dat is wel chill, vind ik, dat er altijd iemand is om mee te praten." Ook is het de bedoeling dat elke student een vrijwilligersproject uitkiest. "Vanuit de gedachte dat zij in een bevoorrechte positie verkeren en er tal van anderen zijn die het slecht getroffen hebben", zegt Beeftink. Eens in de zoveel tijd komt de convivium-pastor langs om te praten.

In de keuken wijst Van Oord op een antieke degen die aan de muur hangt, omringd door foto's van oud-bewoners. Elke nieuwe groepsgenoot krijgt een soort ridderslag met het roestige wapen, terwijl hij belooft zich aan de regels van het huis te houden. Allemaal behoorlijk studentikoos, zegt Van Oord er snel bij. Hij lacht: "Anders klinkt het best wel sektarisch."
